Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XVIII. Kraków, dnia 16 maja 1935. Nr. 18.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Przestępstwa skarbowe ujawnione, a amnestja podatkowa.

Stosownie do postanowienia art. 2-go ustawy wolni są od odpowiedzialności karnej sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w szczególności w art. 179 ordynacji podatkowej, o ile w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie tejże ustawy, t. j. do dnia 16 czerwca b. r. złożą właściwej władzy skarbowej sprostowanie swych nieprawdziwych zeznań podatkowych. **Art. 2 ustawy nie uzależnia stosowania ustanowionego nim zwolnienia od odpowiedzialności karnej od żadnych innych wymogów, uznać zatem należy, że zwolnienie od odpowiedzialności karnej w trybie tegoż przepisu ma zastosowanie do sprawców wymienionych w nim przestępstw podatkowych, ujawnionych już przez władze, a nawet bez względu na to, w jakiem stadjum znajduje się postępowanie karne.**

Inne natomiast wymogi i inne konsekwencje prawne przewiduje art. 4 tejże ustawy. Stosownie do zawartego w nim postanowienia **postępowanie karne w sprawie tych samych wykroczeń podatkowych, o których była mowa w art. 2-gim, nie będzie wogóle wszczynane, jeżeli sprawca przed ujawnieniem przestępstwa przez władzę skarbową albo przez oskarżyciela publicznego dokona wspomnianego wyżej sprostowania lub choćby tylko zapowie pisemnie zamiar sprostowania.**

Postanowienia więc omówionych wyżej dwóch artykułów ustawy dotyczą zupełnie odmiennych przypadków, skoro obejmują odmienne konsekwencje prawne i odmienne wymogi. Zdawałoby się więc, że sprawa jest prosta i wątpliwości nasuwać nie powinna.

Tymczasem niemal natychmiast po ogłoszeniu omawianej ustawy wysunięto ze sfer skarbowych pogląd, jakoby przy jej interpretacji należało połączyć postanowienia, zawarte w obu artykułach, a więc ustawę interpretować w ten sposób, iż wogóle ma ona zastosowanie tylko do przestępstw jeszcze nieujawnionych. W konsekwencji określone w ustawie przestępstwa podatkowe, w których postępowanie karne już zostało wszczęte — miałyby być pozbawione dobrodziejstw tej ustawy.

Usiłowania takiej wykładni uznać należy za chybione, a to z następujących powodów:

1) Obowiązująca od 1-go października 1934 roku ordynacja podatkowa postanawia w art. 173, że sprostowanie fałszywego zeznania, przed ujawnieniem czynu przestępczego przez władze skarbowe, uwalnia sprawcę od kary. Również ustawy o państwowym podatku przemysłowym i pod. dochodowym w brzmieniu, obowiązującem przed wejściem w życie ordynacji podatkowej, postanawiały w art. 117, o ile chodzi o podatek przemysłowy, a w art. 107, co do podatku dochodowego, że karygodność przestępstwa podatkowego gaśnie w razie złożenia sprostowania przed ujawnieniem przez władze czynu przestępczego, przyczem zarówno w ordynacji podatkowej, jak i w odnośnych, poprzednio obowiązujących przepisach zgaśnięcie karygodności nie jest ograniczone żadnym terminem. **O ileby zatem ustawę z 26 marca b. r. interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie tylko w razie sprostowania przez sprawcę zeznań przed ujawnieniem przestępstwa, wówczas ustawa ta w zakresie podatków przemysłowego i dochodowego wogóle byłaby pozbawiona praktycznego znaczenia, skoro bez tej ustawy sprawcy przestępstwa na zasadzie ordynacji podatkowej korzystaliby z analogicznych uprawnień i to bez żadnego ograniczenia terminem sprostowania. Interpretację więc, przy której nowouchwalona ustawa nie odpowiadałaby swojemu przeznaczeniu określonemu w tytule ustawy i pozbawioną byłaby znaczenia — należy odrzucić, boć przecież specjalną ustawę o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej wydaje się chyba w tym celu, by istotnie uwalniała od odpowiedzialności karnej w przypadkach, do których nie stosują się już obowiązujące ustawy.**

2) **Art. 2 ustawy zapewnia uwolnienie od odpowiedzialności karnej również sprawcom przestępstw, przewidzianych w ustawach o podatku dochodowym**

(Ciąg dalszy na str. 11-tej)

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVIII. **Kraków, dnia 16 maja 1935** **Nr. 18.**

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 **groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 **groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 **groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

W dziejowej chwili.

W serce narodu trafił grom. Anioł Śmierci odciął najważniejszą część organizmu — Głowę. Pierwszy Marszałek Polski, Twórca Niepodległej Polski i Jej najwyższy Rzecznik odszedł w krainę wieczności.

Jest to rzecz tak straszna, tak przygnębiająca, tak przywalająca ogromnym swym ciężarem wszystkich i wszystko, że trudno jest skupić w tej chwili myśli i zdefinjować uczucia, jakie człowiekiem miotają. Zdaje nam się, jak gdyby zabrakło nam nagle Przewodnika w trudnej i dalekiej drodze, pełnej zdradliwych przepaści, pełnej wybojów, w czasie ciemnej nocy, rozświetlanej tylko raz po raz strzelającemi rakietami błyskawic epokowych wydarzeń. Zabrakło nam Przewodnika, który posiadł cudowny dar odnajdywania miękkich ścieżek, po której stąpaliśmy bezpiecznie, zdala od przepastnych otchłani i od kaleczących wybojów. On myślał za nas, On czuł za nas, On troszczył się za nas. Świadomość, że w pewnym saloniku na skrzydle pałacu belwederskiego siedzi Wielki Samotnik, z zmarszczonemi, krzaczastemi brwiami, pochylony nad ważnemi aktami państwowemi, — świadomość, że dłoń tego Samotnika kieruje wprawnie i lekko naszym statkiem państwowym w chwili przewalających się burz dziejowych i przepuszcza ten statek bezpiecznie między zdradzieckiemi rafami — odsuwała nasze troski daleko. Byliśmy wszyscy w gruncie rzeczy tylko dużemi dziećmi, bawiącemi się sprawami państwowemi, choć nieraz zdawało się nam, że istotnie my sami decydujemy o losie państwa.

Nasz stosunek do Marszałka był różny. Jedni kochali Go miłością synowską za skromność i wielkoduszność. Inni czcili w Nim Wielkiego Żołnierza, który rzucił na szalę losu Swe szczęście osobiste dla niepewnej wówczas idei niepodległościowej. Inni zdumiewali się nad Jego trafnością przewidywań politycznych. Jeszcze inni widzieli w Nim Twórcę Odrodzonej Ojczyzny i to im wystarczyło. Gdyby Marszałek stworzył tylko czyn legjonowy — jużby miał tytuł do olbrzymiej sławy. Wreszcie inni podziwiali Jego moc niezłomną, Jego energję spiżową, serce wielkie i umysł wspaniały.

Ale kto nie potrafił bliżej określić swego stosunku do Marszałka, ten wznosił ręce nabożnie ku niebu i mówił: Marszałek

jest dla nas Wszystkiem. Jest On dla nas symbolem świetlanym, naszą gwiazdą przewodnią, naszym słupem ognistym, naszą Polską. Czcimy, szanujemy, kochamy, ubóstwiamy Marszałka za to, że wzbudził w nas świadomość mocarnej potęgi Państwa, że nauczył nas cnót obywatelskich, że wpoił w nas miłość Ojczyzny. Blask Jego ducha prometejskiego opromienia wszystkich obywateli. Jacyśmy szczęśliwi, że nam danem było żyć pod rozkazami tego Męża!

Nad katafalkiem, dźwigającym na sobie śmiertelne szczątki Wielkiego Wodza szeleszczą trzy sztandary, symbolizujące trzy epoki krwawych zmagań się o Niepodległość Polski. — Stary, czcigodny dzwon Zygmunta przypomina światu, że Ojciec Ojczyzny, jeden z najwybitniejszych mężów stanu świata 20-go wieku i najwspanialsza postać w historji Polski opuścił szeregi żyjących. Druty telegraficzne całego świata od Władywostoku do San Francisco roznoszą do najdalszych zakątków globu ziemskiego żałobną wieść. Zaczerniły się szpalty pism od ciężkiej żałoby. Zgasł uśmiech na twarzach obywateli. Każdy nerw ludzki drga myślą o Marszałku, każde westchnienie, to westchnienie dla Marszałka. Z okien domów zwisają chorągwie biało - amarantowe, spowite kirem żałoby, jarzą się świece w świątyniach Rzeczypospolitej, ku niebu płynie głęboka nuta żalu i rozpaczy.

Boże! Co teraz?

Dopiero teraz sobie uprzytamniamy, że właściwie nigdy nie pomyśleliśmy nad tem, że życie Marszałka, jak życie każdego człowieka, musi mieć jakiś kres, a Marszałek jest sterany, zmęczony i chory. Nie wpadło nam nigdy na myśl zastanowić się nad tem, jak będzie wyglądała Rzeczpospolita, gdy Jego już nie stanie. Tak przyzwyczailiśmy się do identyfikowania Rzeczypospolitej — z imieniem Marszałka, tak związaliśmy nasz los z losem Marszałka, że podskórnie wyczuwaliśmy konieczność nieśmiertelności Marszałka. A gdy czasem z głębokich zakamarków podpełzała ku nam jadowita myśl, że przecież Marszałka kiedyś musi zabraknąć — tłumiliśmy ją, zamykaliśmy oczy. Nie, nie — nigdy!

Prawo natury okazało się silniejszem od zahartowanego w ogniu walk legjonowych organizmu Marszałka, silniejszem od płomiennych modłów i westchnień 33 miljonów obywateli. Pasmo życia ziemskiego Marszałka przecięła kośba śmierci. Ale cudowna girlanda malowniczej Legendy Piłsudskiego rozwija się i będzie się nadal rozwijać. Blask potęgi Rzeczypospolitej nadawać będzie legendzie Piłsudskiego coraz to nowych kolorów. W perspektywie dziejów nie zmniejszy się Sylwetka Zwycięskiego Wodza, ale rozrośnie się i zmężnieje. Ponure obrazy tajgi syberyjskiej, szczęk oręża, ciche szepty podziemnej roboty konspiracyjnej z roku 1905 w carskiej Rosji, gorączka organizowania strzelców w b. Galicji w roku 1908, szeroki front zmobilizowanych strzelców i „drużyniaków“ w roku 1914, szalony bój z Rosją, z Niemcami, pobyt w Magdeburgu, triumfalny wjazd do odrodzonej Ojczyzny, wspaniały „Cud nad Wisłą“ w r. 1920, a wreszcie buława marszałkowska, zaszczytna uchwała sejmowa z roku 1920, że „dobrze się zasłużył Polsce“, dramatyczne spotkanie na moście Poniatowskiego w roku 1926, a wreszcie mistrzowski gest pokojowy w Genewie w roku 1927 — to wszystko przecudne kwiaty legendy Piłsudskiego, które nie umierają, nie więdną, ale rozrastają się potężnie i oplatają serca starych i młodych.

Takiego męża nie miała Polska na całej przestrzeni dziejów. Bolesław Chrobry, Bolesław Krzywousty, Władysław Łokietek, Kazimierz Wielki, Władysław Jagiełło, Kazimierz Jagiellończyk, Zygmunt Stary, Stefan Batory, Jan III Sobieski, — to byli monarchowie dzielni i potężni, ale nie twórcy państwa i jego niepodległości. Kościuszko, Poniatowski i Pułaski — to byli wodzowie genjalni, ale nie twórcy niepodległości. Żadnemu z nich nie udało się wskrzesić Ojczyzny.

Dokonał tego genjusz wojenny i polityczny Józefa Piłsudskiego, Jego żarliwa wiara w słuszność i sprawiedliwość Sprawy, o którą krew przelewa, Jego moc niezłomna, charakter spiżowy i umysł jasny.

Dlatego jest Piłsudski największą postacią w przestrzeni historycznej Państwa Polskiego.

Długi czas upłynie nim ciężki kir żałoby zwolni serca nasze. Długo jeszcze będziemy przygnieceni ogromnym ciężarem bólu, jaki spadł na nas. Będzie nas dręczyła myśl samotności, bezradności i niemocy. Ale w takich chwilach uzmysławiajmy sobie zawsze, coby w danej chwili uczynił Marszałek w danej sprawie. Miejmy zawsze na myśli naczelne dążenie Marszałka w kierunku ufundowania Polski wielkiej, silnej i odpornej na wszystkie zawieruchy dziejów. A warunkiem tej potęgi politycznej Polski jest bogactwo Państwa i jego obywateli, wolność gospodarcza i wiara w gospodarcze Jutro.

Nowe ulgi celne.

W Dzienniku Ustaw Nr. 32 z 1 maja b. r. ukazały się rozporządzenia utrzymujące w mocy na przeciąg dalszych sześciu miesięcy dwa ważne instrumenty polityki celnej i gospodarczej. Są to rozporządzenia Rady Ministrów, o zakazach przywozu i ministra skarbu o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła. Podczas gdy pierwsze z nich podtrzymuje bez zmian dotychczasowy stan rzeczy, w drugiem należy zanotować niewątpliwie pożyteczną inowację.

Z ulg celnych korzystają towary w rozporządzeniu taksatywnie wyszczególnione. Zaznaczyć wypada, że stanowi ono wprawdzie główny zrąb w systemie zniżek celnych, jednakże ich nie wyczerpuje. W ramach bowiem samej taryfy celnej są również przewidziane dla niektórych towarów zniżki, pozatem zależnie od potrzeby wprowadzają je poszczególne rozporządzenia.

Regułą w tych wszystkich wypadkach jest uzyskanie indywidualnych pozwoleń Ministerstwa Skarbu na zastosowanie zniżek w ramach powyższych podstaw prawnych. Z biegiem czasu zaznacza się jednak ewolucja w kierunku automatycznego stosowania ulg celnych, na podstawie samego przepisu ustawy, bez specjalnego pozwolenia ministerjalnego. Liczba towarów korzystająca z tego przywileju wzrosła tak poważnie, że wyodrębniono je obecnie w osobnym wykazie.

Zmiana ta dotyczy zatem systematyki rozporządzenia. W jego układzie zewnętrznym występują w miejsce jednej dotychczasowej listy, nowe trzy. Wiąże się to ściśle z ową inowacją, dotyczącą strony proceduralnej stosowania ulg celnych.

Idąc po linji dopuszczenia władz samorządu gospodarczego do współdziałania w stosowaniu przepisów celnych, przejawiającej się w prawie celnem przykładowo odnośnie odprawy wzorów, próbek, obrotu reparacyjnego itp. uzależnia ostatnie rozporządzenie stosowanie zniżek celnych dla całego szeregu towarów, objętych oddzielnym wykazem, już nie od przedstawienia pozwolenia Ministerstwa Skarbu, lecz tylko zaświadczeń Izb Handlowych, terytorjalnie właściwych, dla których towary te będą przeznaczone.

W ten sposób osiągnięte zostanie usprawnienie w stosowaniu tych ulg i znacznie skrócony będzie czas potrzebny do ich uzyskania. Wykaz obejmuje bowiem przeważnie towary, dla których dotąd potrzebne było pozwolenie ministerstwa. Tylko w nielicznych wypadkach przeszeregowano doń artykuły korzystające dotąd bez ograniczeń z ulg. (np. dekalkomanja, łom żeliwy).

Wykaz nr. 2, do którego odnoszą się powyższe ułatwienia obejmuje rozmaite wytwory pochodzenia mineralnego, tłuszcze, przetwory chemiczne, farbiarskie, kauczuk, szkła, żelaza, stal, blachy, druty itp. — do celów przemysłowych.

W dalszym ciągu potrzebne będzie pozwolenie Ministra Skarbu do zastosowania ulg odnośnie towarów wyszczególnionych w wykazie nr. 1. Tu należą: aparaty, maszyny, części samochodów i motycykli, statki, lokomotywy, folje metalowe, rurki do ampułek, książki, kalendarze i t. p. dla celów kulturalnych Gdańska, niektóre tkaniny, przędze, skóry, artykuły chemiczne, rośliny lecznicze, śledzie, szczeciny.

Bez osobnych pozwoleń i zaświadczeń stosuje się ulgi przy przywozie wyszczególnionych w wykazie nr. 3 — roślin leczniczych, gazu, olejów, niektórych przetworów chemicznych, farmaceutycznych i farbiarskich, narzędzi i maszyn rolniczych, ogrodowych i t. p.

Przyznane Izbom Handlowym uprawnienie jest tem donioślejsze, że wydane zaświadczenia jednocześnie zwalniają odnośne towary od zakazu przywozu. Towary wyszczególnione w wykazie trzecim, o ile są zakazane do przywozu, muszą być pokryte pozwoleniem przywozu (które wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu). Natomiast pozwolenia ministra skarbu lub zaświadczenia Izb Handlowych dotyczące zniżek celnych, czynią zbędnem pozwolenie przywozu dla towarów z wykazu Nr. 1 lub 2. chociażby one zresztą zakazowi przywozu podlegały.

Aby zapobiec nadużyciom towary oclone z zastosowaniem ulg (z wyjątkiem wykazu Nr. 3) podlegają podatkowej kontroli władz celnych, dla stwierdzenia czy zostały użyte do właściwych celów. Za kontrolę tę pobierają Urzędy Celne przy wymiarze cła należność obliczoną w procentach od sumy cła normalnego.

Rozporządzenie przewiduje ponadto, że ulgi celne mogą być zastosowane dodatkowo po ocleniu normal-

nem towaru, o ile do trzydziestu dni od odprawy zostanie złożone odpowiednie podanie i zostanie ustalona przy ocleniu tożsamość towaru. Jeśli zaś podanie złoży się wprawdzie przed ocleniem towaru, ale do tego czasu pozwolenie nie będzie wydane, nadpłata będzie również dodatkowo zwrócona, pod warunkiem ubezpieczenia tożsamości i wniesienia reklamacji do trzydziestu dni od uzyskania pozwolenia. Podczas gdy dotąd podania te mogły być kierowane bezpośrednio do Ministerstwa Skarbu lub w drugim wypadku do Dyrekcji Ceł, odtąd mają być składane do Urzędu Celnego, który dokonał odprawy a ten prześle je do decyzji Ministerstwu Skarbu.

Dodatkowe zastosowanie ulgi jest jednak dopuszczalne tylko odnośnie towarów z wykazu Nr. 1. Tam zatem gdzie ulga jest uwarunkowana zaświadczeniem Izby Handlowej, musi ono być bezwzględnie przedłożone przy odprawie celnej, wszelkie późniejsze starania o zwrot ewentualnej nadpłaty będą bezskuteczne. Ratio legis niewątpliwie leży w tem, że podczas gdy uzyskanie pozwolenia Ministerstwa trwa dłuższy czas i często następuje już po nadejściu towaru, o zaświadczenie Izby Handlowej, łatwiej osiągalnej, będzie się można w każdym wypadku na czas wystarać.

Mgr. Paweł Risch.

Zwrot cła przy wywozie mąki.

Ukazało się w „Dzienniku Ustaw“ Nr. 33 rozporządzenie ustalające wysokość zwrotu cła przy wywozie mąki. Wysokość zwrotu cła jest uzależniona od gatunku mąki. Mianowicie za 100 kg. mąki wykazującej po spaleniu do 0.8 proc. popiołu płacony jest zwrot cła w wysokości zł. 10. Za mąkę powyżej 0.8 proc. do 2.5 proc. popiołu — zł. 8, powyżej 2.5 proc. do 3.3 proc. popiołu — zł. 6. Dotychczas za 100 kg. mąki pełnej (bez zawartości otrąb) płacono zł. 10, za 100 kg. śrutowej, półśrutowej, poślednej i t. d. zł. 8.

Ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1935 dla przedsiębiorstw budowlanych

Ministerstwo skarbu okólnikiem z dn. 11. 4. 1935. L. D. V. 44217/4/34 zezwoliło bez składania podań na prowadzenie w 1935 r. przedsiębiorstw budowlanych prowadzących prawidłowe księgi handlowe, na podstawie świadectw przemysłowych kategorji odpowiadającej nie ogólnej, tj. największej, lecz średniej rocznej liczbie zatrudnionych robotników.

Przedsiębiorstwa budowlane, istniejące już w 1934 roku i chcące korzystać z powyższej ulgi, winny dopłacić do dnia 15. 5. 1935 r. różnicę między ceną posiadanego świadectwa a ceną świadectwa przemysłowego kategorji, odpowiadającej średniej rocznej liczbie robotników zatrudnionych w 1934 r. Przedsiębiorstwa budowlane powstałe dopiero w 1935 r., mogą korzystać z ulgi, o ile wykupią na 1935 r. świadectwa przemysłowe kategorji, odpowiadającej liczbie robotników, zatrudnionych w pierwszym miesiącu po uruchomieniu przedsiębiorstwa, przyczem tych przedsiębiorstw nie dotyczy termin wykupienia świadectw przemysłowych, oznaczony wyżej dla przedsiębiorstw, istniejących już w 1934 r.

O ile okaże się, że średnia roczna liczba robotników zatrudnionych w 1935 r. przewyższa taką średnią z roku ubiegłego, w przedsiębiorstwach zaś, powstałych dopiero w 1935 r., liczbę robotników zatrudnionych w pierwszym miesiącu jego istnienia, czyli że wykupione świadectwo jest niewystarczające — przedsiębiorstwo to winno z końcem 1935 r. nie później jednak niż do 15. 1. 1935 r. uiścić dopłatę do ceny właściwego świadectwa przemysłowego.

Równocześnie ministerstwo skarbu wyjaśniło, że średnią roczną liczbę zatrudnionych robotników należy obliczać na podstawie listy płac przez podział ogólnej liczby robotniko-dni przez 200 dni pracy w roku.

W wypadku, gdy przedsiębiorstwo budowlane nie było czynne przez cały rok lecz tylko w ciągu paru miesięcy, należy dla określenia średniej rocznej liczby robotników zatrudnionych w tem przedsiębiorstwie obliczyć ilości robotniko-dni w stosunku rocznym i tak otrzymany rezultat dopiero podzielić przez 200. (Krótką notatkę w tej sprawie podaliśmy już w nr. 191 z dn. 25 kwietnia rb.).

Przygotowawcze czynności handlowe

A WYMIAR PODATKU PRZEMYSŁOWEGO.

Ministerstwo Skarbu — po wysłuchaniu opinji Związku Izb Przemysłowo - Handlowych — wyjaśnia w specjalnie wydanym w dniu 4 bm. okólniku, że następujące czynności, dokonywane przed uskutecznieniem sprzedaży w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach (pracowniach), należy uważać za przygotowawcze czynności handlowe w rozumieniu art. 7 ustęp trzeci ustawy o państwowym podatku przemysłowym: 1) pasteryzacja mleka, t. j. czynności polegające na unieszkodliwieniu bakteryj znajdujących się w mleku; 2) składanie (montowanie) wiecznych piór z gotowych części, polegające na złożeniu gotowych części pióra (obsadki, stalówki, woreczka gumowego i t. p.) bez pomocy maszyn lub bardziej skomplikowanych narzędzi; 3) składanie zegarków, sprowadzanych z zagranicy w częściach, polegające wyłącznie na ześrubowaniu i ustawieniu odpowiednich części zegarka na właściwem miejscu bez żadnych przeróbek w ten sposób, że rozśrubowanie zegarka jest zawsze możliwe (np. w celu sprawdzenia); 4) palenie kawy, o ile dotyczy kawy bezpośrednio sprzedawanej przez przedsiębiorstwo; 5) tabletowanie proszku chemicznego, o ile jest to czynność wyłącznie mechaniczna, polegająca na nadaniu pewnego kształtu i określeniu dawki dla proszku chemicznego, przyczem skład chemiczny tabletek jest tensam, co i proszku w stanie luźnym, z wyjątkiem wypadków, gdy przy tabletkowaniu łączy się kilka różnych proszków chemicznych, wskutek czego powstaje zupełnie nowy produkt.

W związku z tem do obrotów przedsiębiorstw handlowych, pochodzących ze sprzedaży artykułów poddanych przed uskutecznieniem sprzedaży bądź we własnych przedsiębiorstwach handlowych, bądź też na

ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach (pracowniach), wymienionym wyżej czynnościom przygotowawczym, mają zastosowanie stawki podatkowe, przewidziane dla przedsiębiorstw handlowych.

Przedsiębiorstwa (pracownie), trudniące się wykonywaniem wspomnianych czynności (składaniem wiecznych piór, montowaniem zegarków, tabletkowaniem proszków chemicznych, paleniem kawy), na zlecenie przedsiębiorstw handlowych, należy traktować jako przedsiębiorstwa przemysłowe. Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przedsiębiorstwa, trudniące się wyrobem kefiru (zarówno na własny, jak i na cudzy rachunek) należy traktować jako przedsiębiorstwa przemysłowe.

Okólnik ten ma pierwszorzędne znaczenie, ustala bowiem wytyczne, których brak powodował niejednokrotnie stosowanie wadliwych i niezgodnych z istotnym stanem rzeczy wymiarów podatku.

Kary administracyjne winny być stosowane oględnie.

Okólnik p. ministra Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych wydał okólnik do wojewodów, komisarza rządu na m. st. Warszawę i starostw, w którym zwraca uwagę na liczne skargi, napływające w związku ze stosowaniem kar administracyjnych. Przypominając z naciskiem poprzednie okólniki wydane w tej sprawie, p. minister podkreśla, że kary administracyjne winny mieć charakter wychowawczy, a nie jedynie karno - represyjny. W związku z tem, nie należy nakładać kar, gdy chodzi o uchybienia drobne, nie wynikające ze złej woli, lecz z niedopatrzenia lub z nieznajomości przepisów. W tych wypadkach winny być stosowane zwykłe ostrzeżenia. Dalej p. minister zwraca uwagę na przesadną wysokość kar, szczególnie administracyjnych. W każdym poszczególnym wypadku winny być brane pod uwagę warunki materjalne osoby karanej, aby grzywna zastosowana nie była obciążeniem nadmiernem w stosunku do jej sytuacji finansowej. Poza tem rozprawy administracyjne powinny być prowadzone tak, aby jaknajmniej czasu zabierać osobom zainteresowanym i urzędom, natomiast kary, nałożone z uwzględnieniem tych wszystkich okoliczności muszą być bezwzględnie realizowane i grzywny ściągnięte.

Kronika.

Subskrypcja 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej osiągnęła w **Domu Bankowym, A. Holzer w Krakowie** bardzo poważną kwotę, a mianowicie Zł. 2,100.000 subskrybowaną przez 1.800 subskrybentów.

Agenci firm ratalnych organizują się.

Onegdaj odbyło się w Krakowie zebranie konstytuujące agentów, zatrudnionych w t. zw. firmach ratalnych, którzy postanowili gremjalnie przystąpić do Związku Agentów i Wojażerów w Krakowie.

W tym celu została utworzona przy tejże organizacji Sekcja agentów ratalnych, obejmująca wszystkich pracowników tej gałęzi handlu.

Związek ten przystąpi w najbliższym już czasie do podjęcia akcji organizacyjnej.

Zastępstwo do objęcia.

Do objęcia zastępstwo do sprzedaży maszyn do powielania wyrobu duńskiego.

Zgłoszenia **tylko pisemne** do administracji Przeglądu Kupieckiego pod L: 8730/W.

ŻAŁOBNE POSIEDZENIE ZARZĄDU KRAKOWSKIEGO STOWARZYSZENIA KUPCÓW.

We środę, dnia 15 b. m. odbyło się żałobne posiedzenie plenum Zarządu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców w lokalu własnym przy ul. Grodzkiej L. 43. — Przewodniczący r. S. Schechter wygłosił krótkie, lecz wnikliwe przemówienie, podnosząc niespożyte zasługi Wskrzesiciela Niepodległej Polski i Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego. W chwili tej, kiedy całe 33 miljonowe społeczeństwo kornie chyli głowę wobec Majestatu Śmierci, kiedy niezgłębiony los wyrwał z pośród nas tę wspaniałą, na miarę olbrzymów zakrojoną świetlaną postać, również kupiectwo żydowskie z szczerym, głębokim żalem odprowadza doczesne szczątki Wielkiego Budowniczego Polski, wspominając z wdzięcznością Jego czyny i zasługi ogromne nad wydźwignięciem Państwa z pęt niewoli i postawieniem Go na wyżynie europejskiej.

Zebrani, wysłuchawszy przemówienia, uczcili hołdem Zmarłego przez 2-minutowe milczenie, poczem na znak żałoby posiedzenie zamknięto.

* * *

W Warszawie odbyło się w dniu 14. maja b. r. uroczyste Zebranie Żałobne Prezesów Izb Przemysłowo-Handlowych, na którem Izbę Krakowską reprezentował urzędujący Wiceprezes Inż. Leon Skarżeński.

Żałobne przemówienie wygłosił Prezes Izby Warszawskiej Inż. Czesław Klarner. Następnie wysłano depesze kondolencyjne do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Pani Aleksandry Piłsudskiej, Pana Prezesa Rady Ministrów i Pana Ministra Przemysłu i Handlu.

Zebranie uchwaliło formy udziału Izb Przemysłowo-Handlowych w żałobie narodowej: 1) uczestniczenie w uroczystościach pogrzebowych w Warszawie, Krakowie i Wilnie, 2) noszenie żałoby przez urzędników biur Izb, 3) zwołanie Nadzwyczajnych Plenarnych Zebrań, poświęconych uczczeniu pamięci śp. Marszałka Józefa Piłsudskiego, 4) udanie się Prezesów Izb do Pana Ministra Przemysłu i Handlu, celem złożenia kondolencji, 5) wpisanie się do księgi kondolencyjnej w pałacu belwederskim.

Wkońcu Prezesi Izb wydali następującą odezwę do sfer reprezentowanych przez Izby:

„Marszałek Józef Piłsudski odszedł od nas.

A odchodząc przekazuje dalszą budowę stworzonego przez siebie Państwa Polskiego całemu Narodowi.

Pomni, że samorząd gospodarczy stał się budowy tej istotnym składnikiem, wierni orędziu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej i w zrozumieniu odpowiedzialności nad przyszłemi pokoleniami, jaka spada na każdego obywatela w chwili zgonu Budowniczego Państwa Polskiego, uroczyście ślubujemy, że wytężymy wszystkie siły w pracy naszej, aby stać się godnymi otrzymanego z Jego ofiarnego życia dziedzictwa.

W tej doniosłej chwili dziejowej wzywamy reprezentowane przez nas sfery gospodarcze do wytrwałej, a spokojnej pracy.

Niechaj jej wiecznie przyświeca niezatarty obraz Marszałka Józefa Piłsudskiego, Wskrzesiciela Państwa Polskiego, Jego cnót i ofiar dla Odrodzonej Ojczyzny.

Prezesi Izb Przemysłowo-Handlowych“.

*

Izba Przemysłowo-Handlowa wobec zgonu Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Z powodu zgonu ś. Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego wystosowała Krakowska Izba Przemysłowo-Handlowa do Pana Prezesa Rady Ministrów Walerego Sławka w Warszawie depeszę następującej treści:

„W chwili kiedy ciężka żałoba okryła Naród i Państwo, Prezydjum Izby Przem.-Handlowej w Krakowie imieniem własnem i reprezentowanego okręgu składa hołd potędze ducha Wskrzesiciela i Budowniczego Polski“,

którą podpisało Prezydjum Izby w osobach prezesa Inż. Jana Brzozowskiego, wiceprezesa Inż. Leona Skarżańskiego i wiceprezesa Jana Kuhna.

* * *

UROCZYSTE ŻAŁOBNE ZEBRANIE PLENARNE IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ w Krakowie odbyło się w czwartek, dnia 16. br. punktualnie o godzinie 12-tej w południe. Zebranie zagaił Prezes Izby poseł Inż. Jan Brzozowski, wygłaszając okolicznościowe podniosłe przemówienie.

Następnie Zebranie uczciło pamięć Marszałka Józefa Piłsudskiego jednominutowem milczeniem. Po odczytaniu orędzia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej prezes Brzozowski zamknął posiedzenie.

ODROCZENIE NADZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, które miało odbyć się w niedzielę, dnia 19. maja b. r. zostało odroczone na znak żałoby. Termin ponowny zostanie dodatkowo ogłoszony.

i o podatku przemysłowym w brzmieniu, obowiązującem przed wejściem w życie ordynacji podatkowej, a stosowanie tych przepisów możliwe jest jedynie do przestępstw nietylko ujawnionych, lecz już nawet osądzonych w I-ej instancji przed 1 października 1934 r. (art. 207 ord. pod.). Wynika stąd, że art. 2 ustawy, w przeciwieństwie do art. 4, stosuje się do przestępstw, będących już przedmiotem postępowania karnego.

3) Również tylko przy interpretacji, że ustawa z 26 marca b. r. stosuje się i do przestępstw, będących już przedmiotem postępowania karnego, nabiera znaczenia zawarte w tej ustawie, a w poprzednich wywodach już wzmiankowane rozróżnienie między konsekwencjami prawnemi, przewidzianemi w art. 2 ustawy, a odmiennemi konsekwencjami prawnemi, zawartemi w art. 4. **W przypadkach bowiem, przewidzianych w art. 2, fakt prowadzenia postępowania karnego, względnie nawet wydania skazującego wyroku, pozostaje niezaprzeczony, a sprawca zostaje jedynie uwolniony od skutków odpowiedzialności karnej, to znaczy, od kary, natomiast w przypadkach, przewidzianych w art. 4, postępowanie karne wogóle nie będzie wszczynane, a zatem i orzeczenie o winie nastąpić nie może.**

Wobec tak przekonywujących argumentów, wykazujących, iż ustawa z 26 marca b. r. stosuje się również do oznaczonych w niej przestępstw podatkowych już ujawnionych, zapytać z kolei należy, jakie argumenty przytaczane są za błędną, jak wykazano, interpretacją, jakoby ustawa ta stosowała się tylko do przestępstw jeszcze nieujawnionych.

Za taką interpretacją wysuwany jest właściwie jeden tylko argument, a mianowicie, że według motywów Ministerstwa Skarbu do rządowego projektu ustawy, wymogi art. 2 i 3 tegoż projektu (odpowiadające częściowo art. 2 i 4 ustawy z 26 marca b. r.), winny być stosowane łącznie, że tem samem ustawa miałaby mieć zastosowanie tylko do przestępstw jeszcze nieujawnionych.

W związku z tym argumentem zauważyć należy, co następuje:

a) Motywy, sporządzone do projektu ustawy, mogą w zasadzie być pomocne przy jej wykładni; jako instrument interpretacji odpaść jednak muszą, gdyż są, jak w danym przypadku, sprzeczne z brzmieniem, treścią i przeznaczeniem danej ustawy, gdy zatem nie odpowiadają gramatycznej i logicznej interpretacji ustawy w jej obowiązującem brzmieniu:

b) Urzędowy projekt ustawy „o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej został gruntownie przerobiony przez izby ustawodawcze, z ustawą z 26 marca br., zatem nie odpowiada brzmieniu projektu rządowego;

c) Wspomniane motywy Ministerstwa Skarbu nawet nie wyjaśniają, w jakim celu projektuje się specjalną ustawę „o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe", w której na naczelnem miejscu przytacza się sprawy przestępstw z zakresu podatków przemysłowego i dochodowego, skoro w zakresie tych przestępstw projektowana ustawa byłaby pozbawioną znaczenia, stanowi to jednak jedną jeszcze wskazówkę, że omawiane motywy oparte są na nieporozumieniu i dla interpretacji uchwalonej przez izby ustawodawcze ustawy miarodajne być nie mogą;

d) Nie można również za wystarczające uzasadnienie ustawy przyjąć udzielonej art. 5 ustawy z 26 marca b. r. ulgi, że wymiar uszczuplonego podatku ogranicza się do okresu 3-ech lat ubiegłych podczas gdy normalne przedawnienie prawa do wymiaru podatku wynosi 5 lat, przeznaczeniem bowiem ustawy z 26 marca b. r. zgodnie z wspomnianemi wyżej motywami rządowego projektu, jest uwolnienie w granicach nią określonych od odpowiedzialności karnej, a nie udzielenie pewnych ulg w zakresie wymiaru podatku.

Reasumując zatem stwierdzić należy, iż ustawa z 26-go marca b. r. o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe ma również zastosowanie do wymienionych w niej przestępstw, będących już przedmiotem postępowania karnego, a usiłowania interpretacji jej w sposób przeciwny pozbawione są podstaw.

O uregulowanie spłaty zaległości wobec Zakładów Ubezp. Społ. i Samorządów.

Znowelizowana ustawa o ulgach w spłacie zaległości podatkowych — jak wiadomo — objęła również zaległości w daninach samorządowych i opłatach na rzecz ubezpieczeń społecznych. Słuszność tego posunięcia jest oczywista. Uregulowanie sprawy zaległości musiało objąć wszystkie te trzy dziedziny i to w sposób jednolity. To jednolite ustawowe potraktowanie zaległości w podatkach, w daninach samorządowych i opłatach na rzecz ubezpieczeń społecznych, nie znajduje niestety równoległego traktowania jeśli chodzi o wprowadzenie w życie przepisów ustawy we wszystkich trzech dziedzinach. Rozporządzenie ministra skarbu w sprawie zaległości podatkowych już się ukazało. Natomiast rozporządzenia w sprawie zaległości w daninach samorządowych i opłatach ubezpieczeniowych dotychczas niema. Wprawdzie znajdują się one podobno w opracowaniu, ale smutne doświadczenia, szczególnie w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, powodują obawy, że ukazanie się rozporządzenia może nastąpić nieprędko. Wszak rozporządzenie do poprzedniej ustawy dotyczącej zaległości w instytucjach ubezpieczeń społecznych dotychczas się nie ukazało. Brak tych rozporządzeń powoduje m. in. fakt energicznego i bezwzględnego ściągania zaległości przez samorządy i zakłady ubezpieczeń społecznych, które usiłują przed

ukazaniem się rozporządzeń wyciągnąć co się da. I nie pomogą tu okólniki wewnętrzne Min. Opieki Społecznej. Należy dodać, że dzieje się to ze szkodą Skarbu Państwa, który zrezygnował z poważnych sum, gdy samorządy i zakłady ubezpieczeń ściągają stare należności. Brakujące rozporządzenia winny się jaknajprędzej ukazać.

Orzecznictwo sądowe.

ODPISANIA NA ZUŻYCIE. Dopuszczalną miarą prawidłowych odpisów amortyzacyjnych jest faktyczne zużycie amortyzowanych przedmiotów w okresie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy.

Prawidłowym odpisem jest suma odpisów, z których każdy wykazuje stopień rzeczywistego zużycia poszczególnych przedmiotów majątkowych. Nadmierna amortyzacja dokonana w jednej pozycji nie może być kompenzowana niższą od faktycznego zużycia amortyzacją w innej pozycji. (Wyrok N. T. A. z 16. I. 1935 L. rej. 10854/31).

STRATA poniesiona z tytułu udziału w spółce z ogr. odp. nie podlega potrąceniu od dochodów osoby fizycznej uzyskanych z innych źródeł. (Wyrok N. T. A. z 26. IX. 1934 L. rej 2019/32 i 3093/32).

ODPOWIEDZIALNOŚĆ obejmującego majątek osoby prawnej odnosi się nietylko do podatku tej osobie już wymierzonego, lecz także do podatku, który ma być wymierzony. (Wyrok N. T. A. z 25. II. 1935 L. rej. 917/32).

PRZEJĘCIE PRZEZ SŁUŻBODAWCĘ opłat ubezpieczeniowych ciążących z mocy ustawy na pracowniku, stanowi dodatkowe wynagrodzenie pracownika, podlegające u niego opodatkowaniu na zasadzie art. 20 ustawy o podatku dochodowym. (Wyrok N. T. A. z 27. II. 1935 L. rej. 10963/31).

DOSTARCZANIE PIECZYWA do lecznicy nie wchodzi w zakres prac dozwolonych w niedzielę i święta i nie może wykluczyć karalności. (Wyrok Izby karnej S. N. z 23. IV. 1934 3 k. 275/34).

INSTANCJA ODWOŁAWCZA rozpatrując wniesione w terminie odwołanie obowiązana jest wziąć pod rozwagę uzupełnienia pisemne odwołania wniesione po terminie odwoławczym o tyle, o ile one rozwijają i bardziej szczegółowo uzasadniają zarzuty zawarte w samem odwołaniu. (Wyrok N. T. A. z 23. XI. 1934 L. rej. 6504/30, 6421/30, 6562/30, 6503/30).

PRAWO UBOGICH. Do władz publicznych należy wedle art. 112 k. p. c. jedynie ustalenie stanu rodzinnego majątku i dochodów osoby zamierzającej ubiegać się o przyznanie jej prawa ubogich w postępowaniu sądowem i wydanie stosownego zaświadczenia bez oceny czy dana osoba jest w stanie uiścić opłaty sądowe i koszty postępowania. (Wyrok N. T. A. z 10. I. 1935 L. rej. 10215/32).

Ceny kartelowe rosną.

Ogłoszone ostatnio przez Gł. U. Statystyczny wskaźniki cen hurtowych w miesiącu marcu nie przynoszą nic pomyślnego. Przeciwnie, szereg danych każe nam zwrócić baczniejszą jeszcze uwagę na ten odcinek „frontu gospodarczego“.

Przedewszystkiem więc — jak wynika z publikacji Gł. U. S. — wskaźnik cen artykułów sprzedawanych przez rolników w dalszym ciągu się obniżył z 35,4 na 34,1, a chociaż obniżył się również i wskaźnik cen artykułów przez rolników nabywanych, to jednak dysproporcja między niemi wzrosła. „Nożyce cen“ rozwarły się jeszcze bardziej.

Niepomyślnie kształtuje się sytuacja i w dziedzinie innych artykułów. Rzecz szczególna, że wskaźnik cen surowców i półfabrykatów skartelizowanych od listopada r. ub. stale rośnie.

Gdy w listopadzie r. ub. po zniżce cen węgla wskaźnik ten wyniósł 83,2, to już w styczniu rb. 83,4; w lutym — 83,5; w marcu — 83.6.

Zapewne nielepiej się przedstawia sytuacja i z gotowemi artykułami przemysłu skartelizowanego. Wiadomości o powstaniu nowych karteli i podwyżkach cen pozwalają z całą pewnością przypuszczać, że wszystkie ceny artykułów skartelizowanych zdradzają ostatniemi czasy wyraźną tendencję wzrostu.

Niepomyślnie również kształtują się z rozpoczęciem sezonu budowlanego ceny mineralnych materjałów budowlanych. W porównaniu ze stanem w miesiącu listopadzie r. ub. wskaźnik cen tych materjałów wzrósł z 42,4 do 47,3.

Dla ilustracji należy zaznaczyć, że np. wskaźnik cen surowców i półfabrykatów, uzależnionych od zagranicy — według obliczeń Inst. Badania Konjunktur Gosp. i Cen — wykazał w marcu r. b. dalszy spadek. Tak samo tendencję spadkową miały i ceny pozostałych (nieskartelizowanych) surowców i półfabrykatów. Jedynym więc wyjątkiem w ogólnej tendencji były ceny artykułów skartelizowanych.

Niewątpliwie tendencja wzrostu cen artykułów skartelizowanych idzie wbrew interesowi całości gospodarstwa narodowego. Wzrost tych cen hamuje z coraz większą siłą zaznaczającą się — jak widać ze wskaźników produkcji — poprawę gospodarczą.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera. Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.